Universitat de les
Illes Balears

Títol: *La Comissió Socioeducativa: una proposta de Treball en Xarxa.*

NOM AUTOR: *Micaela Ana Forteza Serra*

DNI AUTOR: *43034685 Y*

NOM TUTOR: *Maria Antònia Oliver Grau*

Memòria del Treball de Final de Grau

Estudis de Grau de *Treball Social*

Paraules clau *Serveis Socials, Sistema educatiu, Treball en xarxa, Comissió socioeducativa*

de la

UNIVERSITAT DE LES ILLES BALEARS

Curs Acadèmic *2012-2013*

En cas de no autoritzar l'accés públic al TFG, marcau aquesta casella: ☐

Índex

Resum Pag.2

Introducció Pag.3

Metodologia Pag.4

Contextualització Local: els serveis socials del municipi de Marratxí Pag.4

Equips D'Orientació Psicopedagògica (EOEP) Pag.6

Anàlisi de la metodologia actual de coordinació ..... Pag. 7

Resultats i conclusions Pag.8

Aproximació al concepte de Treball en xarxa Pag.9

Proposta de Treball amb xarxa: la comissió socioeducativa Pag.11

Referència Bibliogràfica Pag.18

Bibliografia Pag.19

RESUM

Els serveis socials d'atenció Primària es coordinen amb tots aquells sistemes que incideixen en la qualitat de vida i en el Benestar de les persones, com els educatius, sanitaris, culturals etc. Aquesta coordinació es pot dur a terme de forma puntual per donar resposta a determinades necessitats o demandes, o articular.se en xarxes . En aquest treball s'analitza la coordinació que des de fa anys s'ha establert entre els serveis socials i el sistema educatiu que actuen al municipi de Marratxí i es fa una nova proposta de intervenció a través de la creació d'una comissió socioeducativa que permetrà una col·laboració estable i sistemàtica, que eviti les duplicitats a l'hora d'intervenir, i que optimitzi els recursos amb l'objectiu de donar resposta eficaç i eficient als nous reptes i necessitats socials i educatives de la comunitat.

PARAULES CLAU: Serveis Socials, Equips d'Orientació Psicopedagoga, escola, Treball amb xarxa, comissió socioeducativa.

INTRODUCCIÓ[1]

L'alumnat en general, i de forma més destacada aquell amb més vulnerabilitat per raons socials, de salut o per les seves condicions personals de discapacitat, requereix en un grau o altre la intervenció de diferents professionals d'àmbits socials, de salut ,del treball etc.

Qualsevol normativa tan estatal com autonòmica i municipal, que reguli l'àmbit dels serveis socials per una banda i els serveis educatius per l'altre, estableixen la necessitat i obligatorietat de establir coordinació i col·laboració entre entitats, institucions, sistemes i subsistemes que incideixen o que estiguin implicats en l'atenció a les persones.

Existeix un consens a l'hora d'afirmar que l'escola, assumint l'objectiu de socialitzar a la majoria de ciutadans no pot donar resposta , en solitari, als reptes complexes de la societat actual. Tal i com apunta Esteve (2009) la tasca del professor va més enllà de la simple transmissió de coneixement. Avui en dia, al professor se li exigeix que sigui capaç d'atendre camps tan dispars com l'educació viaria, educació per a la salut, la prevenció de drogodependències i un llarg etcètera, i el professorat no sempre està preparat per poder assumir aquest repte. Aquest reconeixement de les dificultats ,és el punt de partida per a la recerca de fórmules de participació i coordinació amb altres professionals que intervenen en l'educació.

Històricament la intervenció dels professionals dels serveis socials a l'àmbit escolar , ha vingut motivada per problemàtica relacionada amb la precarietat econòmica, el maltractament infantil i l'absentisme. El fenomen de la immigració i multiculturalitat, juntament amb una cada cop més complexa societat, ha provocat que les demandes per part dels centres educatius tinguin un fort component social. Algunes d'aquestes demandes venen motivades per:

- els canvis en les estructures familiars que provoquen sovint inestabilitat de normes, actituds, inclús l'abandonament de les seves funcions que repercuteixen en la formació dels menors i en les relacions família-escola.
- l'obligatorietat de l'ensenyament fins els setze anys de determinats alumnes que per les seves característiques i mancances presenten conflictes de conducta, de disciplina, de assumpció de normes socials.
- L'augment de alumnes amb necessitats educatives especials derivades de discapacitats

[1] Nota: per facilitar la lectura, s'evita la utilització continuada de la duplicitat de gènere.

físiques, psíquiques o sensorials, amb una especial menció als alumnes diagnosticats amb TDAH.

- La incorporació de alumnes procedents de diferents països i cultures.
- L'impacte de la crisi econòmica en les famílies.

Des dels serveis socials, s'intenta donar resposta a aquestes demandes, planificant e implementant programes i projectes des d'una perspectiva del treball comunitari, amb l'objectiu compartit per a tots, d'aconseguir l'èxit escolar. L'escola ,les famílies , els serveis sanitaris i la població en general, ha de ser part activa en el desenvolupament d'aquests projectes. Escartín (1998) defineix la comunitat com:

> La comunidad es el medio donde las familias habitan, estableciéndose una relación entre ese medio y las familias. El sistema comunitario es tan poderoso que puede ayudar a agravar o aminorar las necesidades o conflictos de sus miembros. Por esto, los conflictos que surgen en este ámbito comunitario, fruto del intercambio individuo-individuo, de éste con su medio y de la relación necesidad-recurso, solo pueden resolver y plantarse con el apoyo comunitario. (p.116)

Així doncs, l'escola esdevé un espai formal idoni pel desenvolupament de la intervenció comunitària.

En aquest treball es fa un breu anàlisi de la coordinació i la intervenció que es du a terme entre els professionals dels serveis socials del municipi de Marratxí i els centres educació infantil i primària del municipi. El treball finalitza amb una proposta d'una nova metodologia d'intervenció que vagi més enllà de la mera col·laboració i/o coordinació entre institucions i que té com a model el treball amb xarxa.

METODOLOGIA

Primerament es farà una breu descripció tan de l'organització dels serveis socials d'atenció primària del municipi de Marratxí això com dels equips EOEP que intervenen a les escoles del municipi. Posteriorment es farà un anàlisi de l'actual metodologia de coordinació. Per l'anàlisi s'ha utilitzat les següents tècniques i fonts d'informació:

- professionals que intervenen directament
    - equip actual de serveis socials: coordinadora de l'equip, treballadores socials i educadors socials.
    - EOEP: coordinador de l'equip Palma-1, 2 PTSC (una treballadora social i una educadora social).

    - Director i cap d'estudis.
- professionals relacionats que no intervenen directament:
    - Inspector de la Conselleria d'educació de les Illes Balears.
    - Coordinadores dels serveis socials dels municipis de Calvià i d'Inca.
    - Policies tutors.
- altres fonts:
    - professor titulat de l'UIB.
    - memòries , publicacions i bibliografia.

Les tècniques utilitzades han estat : l'entrevista individual i l'entrevista en grup.[2]

S'ha optat per aquesta metodologia en lloc de crear un grup de discussió, degut a l'impossibilitat, per qüestions de calendari, de poder comptar en participants de tots els serveis al mateix temps. Es va entrevistar en primer lloc, als professionals de l'equip d'EOEP i en segons lloc a l'equip de serveis socials del municipi de Marratxí. Als dos grups se'ls hi va demanar les mateixes preguntes i es va deixar un espai per a l'opinió personal.

Finalment i com a conclusió es fa una proposta de intervenció basada en el treball en xarxa.

CONTEXTUALITZACIÓ LOCAL: Els Serveis Socials d'Atenció Primària del Municipi de Marratxí.

Els serveis socials del municipi de Marratxí treballen des de fa anys conjuntament amb les escoles del territori. Aquesta feina ha anat emmarcada en diferents programes i projectes . Durant els anys 1998-2003 aquest marc fou el *programa d'infància i família en risc del municipi de Marratxí* i estava dividit en vuit projectes diferents segons el tipus de població a qui anava dirigida (infant, adolescent i jove) i segons el tipus d'intervenció (individual, familiar o comunitària). Aquest projecte el duia terme un equip format per tres educadors i una psicòloga d'una empresa externa, juntament amb una treballadora social municipal. A partir de l'any 2007 i gràcies a la incorporació de nou professionals, el servei es va reestructurar, organitzant-se en tres equips diferents, cada un dels quals incideix en un territori concret del municipi.

Equip zona.1: territori del Pont d'Inca Nou.

---

[2] S'ha agafat com a model la tècnica del grup central o d'entrevista en grup de Pèrez-Campanero M.P.(1991). *Como detectar las Necesidades de Intervención Socioeducativa.* Madrid: Narcea, S.A: *(*pp.83-89), i s'ha adaptat a l'anàlisi que ens ocupa.

Equip zona 2: territori de Pòrtol, Sa Cabaneta i Pla de Na tesa.

Equip zona 3: Pont d'Inca Nou i disseminats.

Cada equip està format per una treballadora social, un educador i una treballadora familiar. Els tres equips comparteixen la figura del psicòleg. Es parteix d'un concepte de treball interdisciplinari. Des d'aquesta idea, el conjunt de professionals de les diferents disciplines treballen amb un mateix pla de feina elaborat entre tots, estan igualats en les seves aportacions, però a alhora diferenciats en el tipus de formació i intervenció.

A Nivell de coordinació, s'estableixen dos tipus de coordinació:

Coordinació interna: es realitza a dos nivells:

Equips de zona: setmanalment, els professionals de la mateixa zona es reuneixen per valorar els plans de feina, introduir els canvis necessaris i aportar casos nous. Coordina la reunió, la treballadora social.

Reunió de tot l'equip: hi participen tots els professionals del servei. Té una periodicitat quinzenal. S'estableix un ordre del dia i coordina la reunió la coordinadora del servei. L'objectiu principal de la reunió es la valoració dels projectes comuns a les tres zones i l'intercanvi d'informació general.

Coordinació externa:

Cada equip estableix les seves coordinacions amb aquells serveis especialitzats, en funció dels plans de feina. Hi ha però una sèrie de coordinacions amb serveis externs, que són comuns a totes les zones, les principals són: Centres sanitaris, Centres educatius, Servei de Protecció del Menor, Policia Tutor del Menor, Equip d'atenció Violència de Gènere de la Guardia Civil i altres equips i serveis de l'IMAS.

La coordinació amb aquests serveis es regeix pels protocols establerts amb les diferents administracions. La dinàmica de les reunions , consisteix en comentar cas per cas amb els diferents professionals. No s'elabora una acta comú de cada reunió, la informació es recull en un full de seguiment que es comparteix amb l'equip a les reunions internes.

.....El municipi de Marratxí té, entre públics i concertats un total de 12 centres distribuïts de la següent manera: 9 centres educatius d'educació infantil i primària, 2 Instituts de secundària (un d'ells en construcció) i 1 centre de formació professional. Segons les dades obtingudes de l'oficina d'escolarització, en el curs 2010-2011 hi havia 5309 alumnes matriculats entre els diversos centres.[3]

[3] Dades obtingudes de l'oficina d'escolarització Marratxí, curs 2011-12.

EQUIPS D'ORIENTACIÓ EDUCATIVA I PSICOPEDAGICA (EOEP)

En Decret 39/ 2011, de 29 d'abril, pel qual es regula l'atenció a la diversitat i l'organització eductiva als centres educatius no universitaris sostinguts en fons públics, s'estableix que l'atenció a la diversitat s'ha de regir pels principis de qualitat, equitat, igualtat d'oportunitats, normalització, integració i inclusió, igualtat entre homes i dones i ha de garantir l'accessibilitat universal i la cooperació de la comunitat educativa. L'actuació educativa s'ha de basar en la reflexió conjunta en la col·laboració entre els professors, entre aquests i les famílies i s'ha d'integrar els recursos que li ofereix l'entorn i al mateix temps ha d'obrir-se a les institucions, famílies i associacions per enriquir-se mútuament. A l'apartat 14 de l'article 39 s'estableix que entre les funcions dels serveis d'orientació educativa hi ha la de col·laborar i coordinar-se amb serveis, entitats i institucions de caire educatiu, social i sanitari tan de l'àmbit local com comarcal i illenc, com de l'autonòmic, que estiguin implicats en l'atenció i l'educació dels menors.

Els serveis d'orientació educativa i psicopedagògica (EOEP) tenen com a finalitat la identificació i valoració de les necessitats específiques de suport educatiu dels infants, així com donar suport i orientació als centres i als alumnes i les seves famílies. Els equips d'orientació educativa han d'estar constituïts, com a mínim, per professors de l'especialitat d'orientació educativa i professors tècnics de serveis a la comunitat amb el perfil adequat per desenvolupar les funcions de treball social.

Son equips formats per orientadors i professors tècnics de serveis a la comunitat que conformen un servei educatiu d'atenció als centres d'educació infantil i primària (3- 12 anys) Aquets equips d'orientació educativa i psicopedagògica, estan distribuïts per zones. Actualment existeixen 8 zones diferents d'actuació.

- EOEP General Calvià.
- EOEP General Campos.
- EOEP general Inca.
- EOEP general Manacor.
- EOEP general Muro.
- EOEP Palma -1.
- EOEP Palma-2.
- EOEP General Sóller.

Els EOEP desenvolupen les seves funcions en tres grans blocs:

a) Atenció a alumnes amb necessitats educatives especials que d'acord amb l'article 13

del Decret 67/2008, es consideren alumnes amb necessitats educatives especials perquè presenten:

Necessitats educatives especials derivades d'una discapacitat, de trastorns greus de conducte o emocionals o de trastorns generals de desenvolupament.

Dificultats específiques d'aprenentatge causades per trastorn per dèficit d'atenció amb hiperactivitat o sense i trastorns greus del llenguatge oral.

Altes capacitats intel·lectuals.

Un desfasament curricular de dos cursos o més per condiciones personals greus de salut o derivades de factors socials, econòmics, culturals, geogràfics o ètnics.

Una incorporació tardana al sistema educatiu.

b) Assessorament especialitzada als centres: treball a nivell global de centre, centrant-se en aspectes d'organització del centre.

c) Relació i coordinació amb els diferents recursos i serveis del sector, amb l'objectiu d'optimitzar recursos.

Després de tots el anys de recorregut, ambdós equips , juntament amb els professionals que intervenen en a l'àmbit de l'atenció a les persones han coincidit sobre la necessària coordinació d'actuacions i d'integració de serveis i programes en el territori, a fi d'avançar cap una major qualitat i eficàcia dels mateixos.

ANÀLISI DE LA METODOLÒGIA ACTUAL DE COORDINACIÓ:

A principis de cada curs escolar s'estableix el calendari de reunions que es duran a terme. Aquest calendari es pacta entre els servis implicats i s'utilitza com a criteri, els dies de permanència dels professionals de l'EOEP als diferents centres. El procés que es segueix a l'hora de definir quins casos es tractaran a les diferents reunions és el següent:

Per part de l'escola: quan es detecta un cas susceptible de ser atès per l'EOEP l'Equip intervé seguint el seus protocols d'actuacions internes. Si per part de l'equip es valora la necessitat de comptar amb recursos externs, es comprova si té expedient obert a serveis socials. Si es dona el cas, s'arriben a acords que s'inclouen dins el pla de treball de serveis socials. Si no té expedient obert, es proposa per treballar a la reunió.

Per altre banda, quan els serveis socials detecten situacions de risc susceptibles de poder ser treballades complementàriament amb l'escola, els proposa per a la reunió. Posteriorment

amb la informació obtinguda a la reunió, s'elabora el corresponen pla de feina amb la família i el menor. A l'elaboració del pla de feina no intervenen ni l'escola ni l'EOEP.

Les reunions de coordinació es realitzen amb una periodicitat de dos o tres mesos que es pacten a principi del curs escolar. La convocatòria es realitza a través de correu electrònic, adjuntant el llistat de famílies objecte d'intervenció.

A la reunió hi participen:

Per part de l'escola: la Direcció i el/la cap d'estudis.

Per part d'EOEP: el PTSC i l'orientador.

Per part de Serveis Socials: l'educador i la treballadora Social.

Les reunions tenen una durada aproximada d'un hora. L'objectiu principal és una posta en comú d'informació sobre els casos. S'informa dels plans de feina i les intervencions realitzades per cada servei. En determinats casos i de forma excepcional, s'estableixen acords de intervenció conjunta. No es realitzen avaluacions ni del casos ni de les reunions.

Paral·lelament es mantenen unes reunions trimestrals amb els serveis sanitaris. En aquestes reunions hi participen els distints professionals de l'EOEP, els dels serveis socials i els pediatres d'un dels centres de salut del municipi. L'objectiu principal és el de resoldre dubtes sobre alguns diagnòstics. No s'elaboren plans de feina comuns ni s'arriben acords d'intervenció.

RESULTATS / CONCLUSIONS :

Es varen mantenir dues reunions grupals. La primera amb els representants de l'EOEP i posteriorment amb els professionals que treballen en les diferents zones dels serveis socials de Marratxí. Ambdós grups se'ls hi varen plantejar una sèrie de preguntes-discussió, però en tot moment es va deixar que lliurement expressessin les seves opinions. Les preguntes foren: mancances i avantatges del mètode actual. Quin penseu que seria el mètode més adient? Quins possibles obstacles hi detecteu?

Com a resultat de les sessions mantingudes amb els dos equips podem assenyalar que en síntesis les dificultats de l'actual funcionament són:

- No es comparteix tota la informació
- Desconfiança front les actuacions dels altres professionals.
- No hi ha seguiment dels acords que es prenen a les reunions.
- No es fan avaluacions ni dels casos ni de la metodologia.
- Hi ha casos que any rere any es presenten amb els mateixos problemes i dificultats.
- Un excés de casos que realment no son susceptibles de fer cap intervenció.

- Pèrdua d'autonomia que requereix el treball en xarxa, la verticalitat de l'organització, la participació en la presa de decisions representen una pèrdua de poder important, i no tothom està disposat a acceptar-ho.
- Els equips EOEP reivindiquen la necessitat de exigir que els PTSC tinguin una formació en Treball social o Educació social, tal i com indica el decret 39/2011, de 29 d'abril pel qual es regula l'atenció a la diversitat i l'organització eductiva als centres educatius no universitaris sostinguts en fons públics.
- Necessitat imperiosa d'establir un canal estable i no canviar cada any de criteris de coordinació.

Per part dels equips EOEP

La coordinació, en general es valora positiva, però el grau de compliment dels acords i el nivell d'utilització dels protocols per part dels diferents serveis depèn en gran mesura dels diferents professionals implicats.

Per part dels Serveis Socials:

La major dificultat a nivell intern es presenta a l'hora de transmetre la informació d'una zona a una altre. A nivell extern la dificultat radica principalment en les expectatives que l'escola té de la feina que pot fer els serveis socials.

En definitiva, tot i que a la llarg d'aquest anys han mantingut diferents canals de coordinació i seguiment de casos, s'han detectat per part dels professionals dels dos àmbits desajustaments produïts per la manca de criteris comuns, les duplicitats, i recels provocats pel desconeixement de les funcions i possibilitats d'intervenció des de cada servei.

Aquesta complexa realitat fa del tot imprescindible crear estructures de coordinació estables que garanteixin la millor qualitat i cooperació entre els serveis, evitar duplicitats i augmentar l'eficàcia.

Abans d'exposar el projecte de comissió educativa amb que conclou aquest treball, cal clarificar què és el treball amb xarxa, ja que aquest serà el model que es farà servir per a la creació de la comissió.

APROXIMACIÓ AL CONCEPTE DE TREBALL AMB XARXA

Tots aquells serveis (socials, sanitaris, educatius) que intervenen a nivell local, treballen en xarxa, tot i que sovint es fa de forma poc articulada, motivats per a la necessitat de donar respostes efectives, i per compartir informació. Tal i com ens assenyala Ubieto (2007)

Avui preguntar si un servei treballa en xarxa és poc interessant ja que tots els serveis es troben en xarxa. Ser a la xarxa, doncs, no és una opció, sinó un requisit de constitució del mateix servei ja que avui el tractament (entès com el conjunt d'accions que tracten una situació definida com a problemàtica) és la mateixa xarxa. No hi ha tractament fora de la xarxa ni és possible pensar la nostra intervenció professional al marge de les altres intervencions, les coneguem o no. (p.27)

L'autor, ens presenta dos models de treball en xarxa: Un primer model es aquell a on la xarxa esdevé un circuit de derivacions entre professionals i serveis, partint d'uns protocols prèviament definits i establerts. Un segon model es aquell, a on el treball en xarxa es el resultat d'un pacte entre professionals, que organitzen i vectoritzen el seu treball al voltant de la situació a abordar; es a dir, un model que es centre en el cas.

Ballester&Muñoz, (2009) defineixen el treball en xarxa com "El treball sistemàtic de col·laboració i complementació entre els recursos locals d'un àmbit local. És més que la coordinació (intercanvi d'informació) entre els recursos locals d'un àmbit territorial, és una articulació comunitària."(p.95).

Una xarxa socioeducativa estarà formada per tots aquells serveis i relacions que es donen en el treball socioeducatiu d'un territori. Aquest tipus de xarxes es caracteritzen per ser:

Xarxes articulades: Les funcions i competències es defineixen des de la valoració igualitària i la reciprocitat.

Xarxes amb una dinàmica flexible: s'adapten a les demandes i necessitats.

Xarxes coherents: basada amb una interrelació pactada pels membres. Es treballa amb projectes consensuats, amb complementarietat de les actuacions i avaluant de forma continuada i compartida.

Xarxes obertes i no excloents: en capacitat per integrar-hi qualsevol iniciativa significativa i alhora permetre la sortida dels membres sense que això afecti al procés de treball.

Xarxes formatives: Es un espai allà tothom aprèn de tothom.

El treball en xarxa és un procés dinàmic, que no està lliure de dificultats sobretot a l'hora de la seva implementació i continuïtat. Algunes d'aquestes dificultats venen derivades del maneig de la informació (protecció de dades), de les resistències internes dels professionals i la gestió del temps. Algunes barreres i facilitadors (Ballester et al. 2009) que s'han de tenir en compta a l'hora d'implementar una xarxa son :

<u>Barreres:</u>

-La selecció inadequada dels participants (professionals, serveis, organitzacions). A l'hora de convocar possibles col·laboradors s'ha de tenir en compte la tipologia del cas, els objectius assenyalats i la predisposició dels convocats per col·laborar amb la xarxa.

-La falta d'objectius clars i d'interessos comuns. Tots els membres o entitats han de sentir que les seves expectatives estan representades en les metes que es proposa la xarxa.
-No tenir mecanismes per crear consensos, que ajudin a afrontar els conflictes entre els membres. La manca de democràcia en la presa de decisions poc crear situacions conflictives de difícil resolució si no es compta amb aquests mecanismes.
-Poca participació dels membres, com a senyal que no s'està treballant de forma adient, que no se tenen en compte les expectatives prefixades o l'existència d'altres dificultats que no s'estan tractant.
-Poca flexibilitat al canvi que dificulti la capacitat de donar respostes creatives i àgils a la cada cop més complexitat dels casos.

Facilitadors

-Identificació dels interessos de cada entitat per a la construcció d'objectius comuns. I clarificar les expectatives.
-Definició clara del funcionament de la xarxa, dels problemes a tractar i de les metes a aconseguir, així com preveure pautes per assegurar que la presa de decisions consideri el conjunt de representats.
-Compromís i motivació dels participants, com a senyal de satisfacció grupal.
-Elaboració i formalització de protocols, actes d'acords, fulls de seguiment i tots els documents que permetin definir els límits de la intervenció de cada membre o servei.
-Elecció de símbols que afavoreixin la cohesió i el sentit de pertinença
-Disponibilitat de recursos humans i d'un espai a on mantenir les reunions ,consensuat per tots els membres.

PROPOSTA DE TREBALL EN XARXA: LA COMISISÓ SOCIOEDUCATIVA

A l'hora de fer una proposta de treball en xarxa cal pensar en l'aprofitament dels espais i lligams ja existents entre serveis i professionals, per evitar que la nova proposta sigui viscuda per alguns professionals com un increment de les anomenades *carregues de treball* habituals.

Abans de posar en marxa el nou projecte de treball amb xarxa, es considera convenient realitzar un encontre i/o seminari de coneixement dels serveis. Una posta en comú actualitzada de cada un dels serveis implicats amb l'objectiu del coneixement mutu, de clarificar funcions i possibilitats d'intervenció de cada servei.

DEFINICIO

Una comissió educativa es un espai interdisciplinari transversal de comunicació entre tots

aquells professionals que treballen amb i per les persones d'un territori determinat amb l'objectiu de consensuar diagnòstics, planificar intervencions, establir processos de seguiment i avaluació, més enllà del simple fet de coordinar i/o derivar casos.

Una comissió socioeducativa s'ha de basar en els següents principis:

Coresponsabilitat: entesa com la capacitat de cada professional de respondre i garantir l'acompliment d'una tasca o acords establers.

Treball en xarxa**:** Partint d'un model centrat en el cas, el treball es xarxa suposa la coordinació, col·laboració i complementació de tos els serveis implicats en l'acció socioeducativa d'àmbit local.

Prevenció**:** orientada cap el dret a un procés educatiu igual per a tots, fugint de l'idea de treballar sobre dificultats per evitar problemes posteriors. Intervenir sobre les dificultats actuals per així garantir un procés educatiu exactament igual als altres que no presenten les dificultats.

Proactivitat**:** significa no només prendre la iniciativa, sinó assumir la responsabilitat de fer que les coses succeeixin, decidir en cada moment el que volem fer i com ho farem. Es a dir, assumir la responsabilitat perquè els objectius es compleixin.

Confidencialitat. La protecció de la confidencialitat de les persones a les qual s'atén per part dels professionals de l'àmbit social, sanitari i educatiu sol ser una de les qüestions que més problemes planteja a l'hora de realitzar un treball en xarxa. Les raons fonamentals són: en primer lloc perquè els professionals d'aquest àmbits obtenen una informació molt íntima i personal de les persones ateses i la segona raó és, que aquesta informació està fortament protegida per la llei. Per tan, el acompliment d'aquet principi esdevé clau a l'hora de poder treballar en xarxa.

OBJECTIUS

Generals:

-contribuir a l'èxit educatiu dels infants i joves escolaritzats al Municipi de Marratxí

-promoure el diàleg i la comunicació entre els diferents professionals implicats.

- possibilitar i explicitar la cohesió entre els diferents agents d'un territori.

Específics:

- Detecció i diagnòstic de les necessitats i problemàtiques cognitives, afectives, d'interrelació, d'inserció social, o de manca de recursos (econòmics, socials etc.) que

dificulten els processos d'aprenentatge i de socialització.

- Potenciar i afavorir la relació família-escola, creant contextos de col·laboració entre la família i l'escola davant determinades dificultats.
- Establir quins casos son susceptibles de realitzar un treball interdisciplinari i acordar les accions a desenvolupar.
- Assessorar i donar suport al professorat en tots aquells aspectes que hagi una demanda expressada o detectada.
- Rendibilitzar els recursos, evitant duplicitats en les intervencions.
- Treballar tots aquells temes de caràcter més general que afectin a la dinàmica de l'escola o del seu entorn.

DETINATARIS:

Els destinataris del projecte serà la població amb edat escolar i les seves famílies, del municipi de Marratxí.

METODOLOGIA

A principi del curs escolar s'establirà una primera reunió de contacte i presentació dels membres que participaran a la comissió. El primer punt a treballar serà establir un criteris comuns per a proposar els casos o temes a la comissió.

La metodologia de treball estarà dividida en tres parts:

Presentació de casos nous

Qualsevol professional que detecti un cas susceptible de ser derivat a la comissió farà una proposta de cas. S'Utilitzarà la documentació aprovada per a la presentació dels casos. En aquesta proposta de cas hi quedarà reflectit les dades personals de l'alumna i la família, la situació detectada, les actuacions realitzades i tota aquella informació susceptible de ser analitzada per la comissió. D'aquesta manera, tots els professionals de la comissió tindran la mateixa informació sobre el cas.

Es presentarà el cas a la comissió i es farà el diagnòstic comú o hipòtesi de diagnòstic. En funció del diagnòstic, s'elaborarà el pla de intervenció i les estratègies a seguir i s'assignarà un referent o responsable del cas. Aquesta assignació es farà en relació al tipus de intervenció que es durà a terme. Si la intervenció es més intensa a nivell escolar, el referent serà un membre de l'EOEP o de l'escola, si pel contrari la intensitat recau en un aspecte més psico-social, el referent serà un membre de l'equip de serveis socials. S'establirà un cronograma per les intervencions i els indicadors per l'avaluació.

Seguiment

S'establiran dos tipus de seguiment en funció de la intensitat de la intervenció. Tots aquell casos que se estan treballant amb un pla de intervenció es consideraran seguiment prioritaris i la resta de casos seran no prioritaris.

.- seguiment dels casos prioritaris: Es durà a terme la revisió del pla de feina, dels acords i de les intervencions. S'avaluaran els resultats d'acord amb els indicadors assenyalats i es faran les noves propostes que es considerin oportunes.

.- seguiment de casos no prioritaris: s'aportaran les noves informacions.

La coordinació i la comunicació entre serveis es pot fer de forma fluida i àgil. No es necessari esperar a la següent reunió per tractar aquells aspectes o dur endavant intervencions que es considerin necessaris.

Temes Generals

Es proposaran tots aquell temes, qüestions o necessitats de caràcter general que són d'interès comú, que afecten a la dinàmica de l'escola, de l'entorn o del municipi, com per exemple la creació d'una escola de pares, o d'un hort urbà o el tractament de la sexualitat a les aules, problemes de sexting, bulling etc.

Abans de cada comissió s'establirà un ordre del dia i s'adjuntarà la documentació dels nous casos , amb l'objectiu de permetre a cada professional poder recollir la informació que aportarà a la comissió. De cada reunió s'elaborarà un acta .

LLOC I TEMPORALITZACIÓ

A efectes pràctics les comissions es reuniran a cada centre escolar. S'iniciaran el mes d'octubre de cada any i finalitzaran el mes de juny, coincidint amb el curs escolar.

PARTICIPANTS

La comissió es un espai obert a la participació, ara bé, per tal de poder garantir una continuïtat en el temes, s'estableixen uns participants de forma permanent:

- per part de l'escola: Director i/o cap d'estudis.
- per part de l'EOEP: TSC i orientador.
- per part de Serveis Socials: Educador i T. Social.

Els participants eventuals:

- Tutors.
- Policia Tutor.
- Psicòleg.
- Altres servei externs: Tan d'àmbit local: Pediatres, Metges, Orientadors dels Instituts com d'àmbit autonòmic: Servei de Protecció del Menor, Servei Prevenció Drogues etc

FUNCIONS:

Cada servei o entitat té unes funcions pròpies, que li venen marcades per les diverses normatives generals o internes. En aquest apartat sols es fa referència a les funcions que cada estament té en relació a la comissió. Les funcions s'han dividit segons l'àmbit al qual pertanyen els professionals i sempre es duran a terme segons el pla de feina que s'estableixi en cada cas. En quan a les funcions dels participants eventuals, quedaran definides al pla de feina i tindran un caràcter més específic.

FUNCIONS	
Serveis socials	Diagnòstic social del cas. Intervenció directe amb la família i el menor, dintre i fora del domicili. Tramitació i gestió dels recursos econòmics. Treballar amb les famílies a nivell grupal. Treballar amb grups de menors. Derivació a altres serveis més especialitats, sempre i quan aquests serveis no es puguin incorporar a la comissió. Relacions i coordinació amb els diferents recursos de la comunitat .
Equip EOEP	Valoració de necessitats educatives especials. Assessorament i suport al centre, als alumnes i a les famílies. Elaboració d'informes psicopedagògics. Relacions i coordinació amb els diferents recursos propis de la conselleria d'educació.
Escola	Detecció i valoració dels possibles casos o problemàtica dins l'aula. Treballar directament dins l'aula i amb el menor tots aquells aspectes que es determinin en el pla de feina. Treballar amb la família, mitjançant les tutories, tots aquells aspectes relacionats amb l'aprenentatge de les matèries.
Es funció de tots , la proposta de temes d'interès general que afectin a la dinàmica de l'escola o al seu entorn: sexting, bulling, hort urbà, escola de pares, etc. Així com la programació de les activitats e intervencions que es duran a terme .	

AVALUACIÓ.

Com ja s'ha indicat abans, cada pla de feina serà avaluat individualment. En cada pla de feina s'establiran els indicadors d'eficàcia corresponents.

El projecte serà avaluat a final de cada curs, per tots els membres que hi participen de forma permanent. La informació per a l'avaluació es recollirà mitjançant la recopilació documental (plans de feina elaborats, fulls de comunicació, seguiments, acords, etcètera) i a través de la valoració en grup.

Aquesta avaluació permetrà comprovar en quina mesura els resultats obtinguts coincideixen amb els desitjats i amb els objectius plantejats i permetrà alhora un disseny més acurat del projecte.

S'avaluarà l'eficàcia (Mille ,2002) utilitzant els següents indicadors de resultat:

Indicadors quantitatius:

.- total de casos treballats en la comissió durant el curs escolar.

.- total de casos detectats per part de l'escola / total de casos treballats per la comissió.

.- total de casos detectats per serveis socials / total de casos treballat per la comissió.

.- total de casos detectats i presentats per altres participants eventuals: pediatria, policia local.

.- total de temes generals exposats durant el curs escolar.

.- total de temes generals treballats durant el curs escolar.

.- total plans de feina elaborats per la comissió.

.- total de plans de treball avaluats de forma positiva: tenint en compta els indicadors individuals de cada pla de feina, en quan a solució del problema, objectius assolits ,etcètera.

.- total de plans de treball avaluats de forma negativa: relacionat amb l'empitjorament del problema, no assolir els objectius i/o l'abandonament del pla.

.- total de demandes d'assessorament per part del professorat.

.- Tots aquells indicadors que es considerin oportuns.

Indicadors qualitatius:

.-nivell de satisfacció en relació a la metodologia.

.- nivell de satisfacció en quan a la participació.

.- nivell de satisfacció en quan a les expectatives.

S'analitzaran si s'han produït resultats no previstos, tan positius com negatius.

Esquema metodològic.

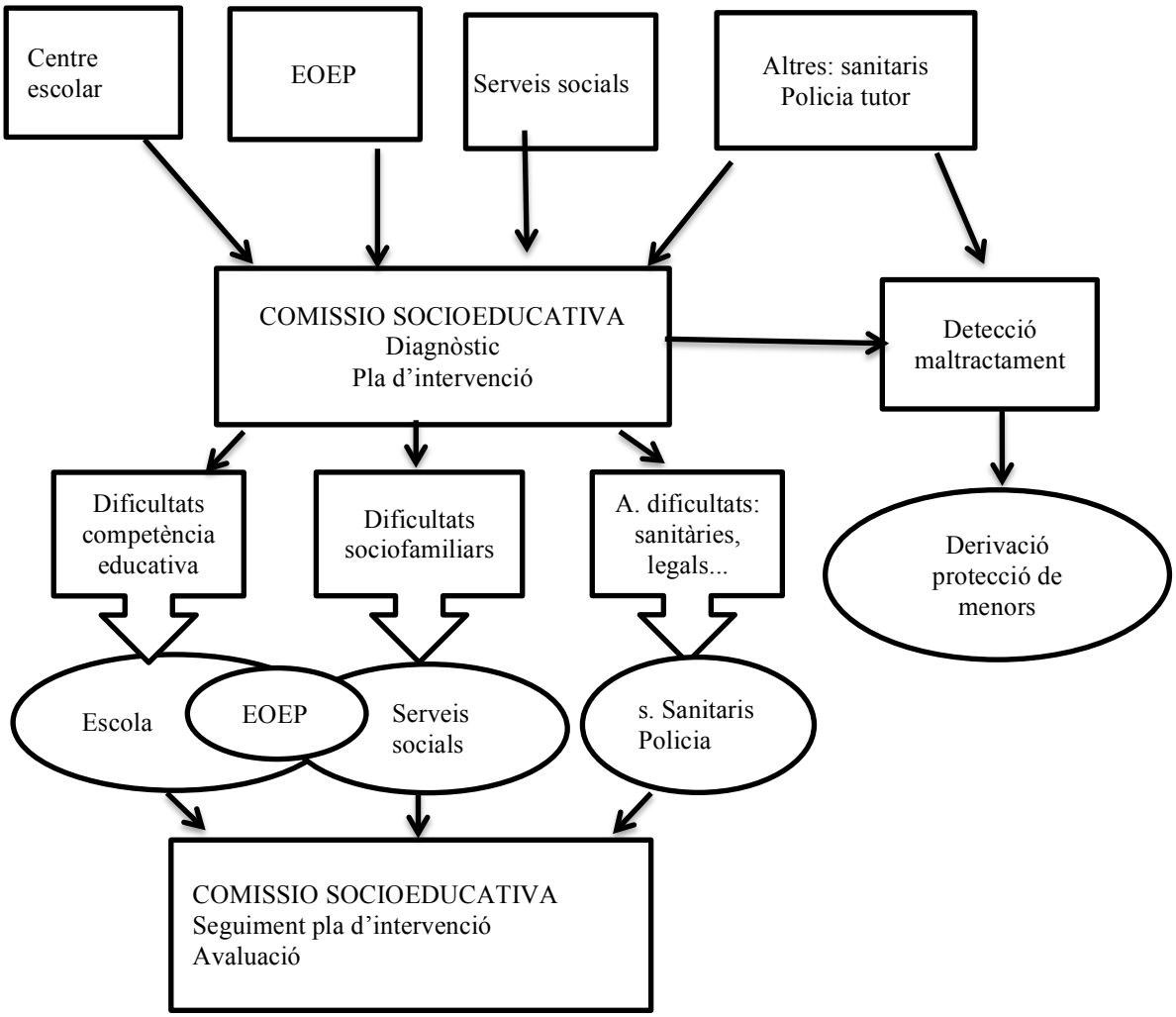

REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

Ballester, L., Muñoz, A.,(2009). Treball comunitari: treball socioeducatiu en xarxa. En *Revista Electrònica d'Investigació i Innovació Educativa i Socioeducativa*, V. 1, n. 1, pp 91-108. En http://www.in.uib.cat/pags/volumenes/vol1_num1/ballester-munoz/index.html [consulta: 12/06/2013]

Escartín,M. J.(1998). *Manual de Trabajo social : Modelos de práctica profesional*. Alicante : Aguaclara.

Esteve,J.M. (2008) la formació de professors com a iniciació a la cultura docent. En Martinez,M. (Dir) *El professorat i el sistema educatiu català propostes per al debat.* Col·lecció polítiques numero 62. (pp 233-267) http://www.fbofill.cat [consulta: 06/07/2013]

Mille Galán, J. M. (2002). *Manual bàsic d'elaboració i avaluació de projectes*. Útils Pràctics. Barcelona: Ajuntament de Barcelona. Participació Ciutadana

Perez-Campanero,M.P.(1991*). Cómo detectar las necesidades de intervención socioeducativa.* Madrid: Narcea S.A.

Ubieto,J.R. (2007). Models de treball en xarxa. *Educació Social***,** 36, 26-39.

Decret 39/2011, de 29 d'abril, pel qual es regula l'atenció a la diversitat i l'orientació educativa als centres educatius no universitaris sostinguts amb fons públics. BOIB núm.67, secc. I disposicions generals(2011)

Llei Orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de Protecció de dades de caràcter personal.BOE núm 298, Titol II.Principis de la protecció de dades.(1999)

Llei 4/2009, de 11 de juny de Serveis Socials de les Illes Balears. BOIB núm.89,secc.I disposicions generals.(2009

BIBLIOGRAFÍA

Collet,J. (2009). El treball educatiu en xarxa:una breu proposta de marc conceptual. En *I Congrés de formació per al treball en Xarxa, a la Universitat, complexitat, correponsabilitat i construcción del coneixament a Barcelona el 12 i 13 de febrer.* http://www.fbofill.cat. [consulta 30/06/2013]

Ferran,A. (2008).Técnicas para la organización y gestión. En Guinot, C. (Coord.). *Métodos, técnicas y documentos utilizados en Trabajo social.* (pp. 129-136*)*.Bilbao: Deusto publicaciones, serie Trabajo social No.6.

García,I.;Seco.M.(2008). La evaluación y sus técnicas desde una óptica operativa. En Guinot,C (coord.). *Métodos, técnicas y documentos utilizados en Trabajo social*. (pp.145-181)Bilbao : Deusto publicaciones, serie Trabajo Social núm.6.

Gastañaga, J.L. (2004). Trabajo social,familia y escuela. *Cuadernos de Trabajo Social,* 17, 255-271.Madrid: Universidad Complutense de Madrid. ISSN:0214-0314